

Poslovanje fabrika u Srbiji bi moglo da pojeftini. Država će, ako se usvoji Nacrt zakona o finansiranju lokalne samouprave, naterati opštine i gradove da im oproste naknadu za zaštitu i unapređenje životne sredine. Ona trenutno lokalnim budžetima donosi blizu tri milijarde dinara, ali u opštinama i gradovima gde posluju ozbiljni zagađivači, taj novac čini veći deo "kase". Nezadovoljni predloženim rešenjem, gradonečelnici, pa i predstavnici privrede, upozoravaju da bi nova pravila mogla da otvore vrata "prljavim tehnologijama" koje odavno napuštaju bogatije zemlje.

Ministarstvo finansija predviđa da opštinari novac izgubljen ukidanjem ekološke takse nadoknade kroz porez na imovinu. Oni, međutim, odgovaraju da neće zarad većeg profita kompanija koje imaju jak lobi, još više da opterećuju građane. Među njima je i predsednik opštine Paraćin Saša Paunović.

- Za nas je predlog skandalozan - kaže Paunović. - Cilj zakona je da nadomesti osam milijardi dinara koje nedostaju republičkom budžetu. Ovim zakonom bi cementara u Paraćinu bila oslobođena plaćanja eko-takse za koju daju oko 300.000 evra godišnje. A to nije neki gubitaš. Ta firma godišnje zaradi od deset do 15 miliona evra, a mi bi trebalo da prenesemo na građane trošak. Umesto od cementare, taj novac da uzemo od vlasnika nepokretnosti. Pa, mi smo već tri puta popisivali imovinu. Svi plaćaju, odakle više da uzmemo. Lobi tih velikih kompanija je jak i oni godinama pritiskaju Ministarstvo finansija da im smanji naknade.

Naknada za zaštitu i unapređenje životne sredine sada se naplaćuje po kvadratu poslovnog prostora kompanije. Plaćaju je firme koje su obveznici i republičke ekološke takse koja se obračunava po kilogramu ili litru proizvoda koji je kasnije predmet reciklaže. Obveznici republičke takse, međutim, nisu cementare, pojedini hemijski i metalski kompleksi.

Ukoliko ne postoji neki propis za koji nisam čuo, takvi najveći zagađivači ukidanjem lokalne naknade ne bi plaćali nikakvu ekološku taksu - kaže Dragoljub Rajić iz Mreže za poslovnu podršku. - Ona treba da se ukine malim i srednjim preduzećima, malim zagađivačima koji već plaćaju ekološku naknadu, ali opasno je dozvoliti da veliki zagađivači ne plaćaju ništa, jer nam preti opasnost da se pretvorimo u skladište otpada. Siromašna smo zemlja sa jeftinom radnom snagom. Džabe su nam investicije na 20 ili 30 godina ako zagade prirodne resurse koje ne možete da koristite narednih 100 godina. Mislim da taj namet treba ukinuti kao naknadu i da problem treba rešiti drugačije. Može se uredbom propisati ko su ti veliki zagađivači koji samim funkcionisanjem pogona remete i ugrožavaju okolinu i ponuditi im dve mogućnosti. Jedna je da sami upgrade sve moguće filtere i unaprede proizvodnju, a drugi da plate državi da ona uloži u zaštitu zajednice.

Stalna konferencija gradova i opština saopštila je juče da je lokalnim samoupravama u Srbiji

predloženi nacrt zakona – neprihvatljiv. Ukinanje dva prihoda ne znači ništa drugo do da one, ukinanjem amortizacija prilikom obračuna poreza na imovinu, više opterete građane. SKGO smatra da je nivo poreza na imovinu dostigao maksimum i da je neprihvatljivo da se poreski teret sa privrede prevali na građane.

Biznis lobiju ne sme se omogućiti laka i nekontrolisana proizvodnja profita na račun prava građana. Neophodno je da se značajno povećaju kazne i da se kontrolišu zagađivači, poveća broj inspektora i rad policije i pravosuđa u ovoj oblasti, a ne da se ukida namenski sistem ubiranja i trošenja naknada za zaštitu i unapređenje životne sredine – smatra Nataša Đereg, direktorka Centra za ekologiju i održivi razvoj. – Ovakvim signalima mi prizivamo zagađivače i prljave tehnologije, jer bar još 15 godina zagađivačima tolerišemo da se prilagode, i čuvamo im radna mesta, a da niko nije napravio analizu koliko će to štetno da se odrazi po zdravlje građana, po okolinu i poslovno okruženje.

izvor: novosti.rs